

האיעה העת להפיקע את סואית משמרות הילדים מבית הדין הרבני

בתיה הדין הרבניים פועלם לעיתים קרובות מתחוקוקלים הלכתיים גם בסוגיות שאינן הקשורות לדת • זאת באופן שפוגע בטובתו של הילד ובזכויותיו

שיקולים אחרים, איןנו פועל לטובת הקטינימ. לכל השיקולים האלה מצטרף גם הפן המוסרי וההלכתי המנחה, לעיתים, את בית הדין הרבניים בפסקותיו, גם בסוגיות שאינן הלכתיות, ובאופן שגורע מעמדו של הילד ומשמעותו טבותו וככויותיו. למשל, שיקולים הלכתיים בקביעה, כי משמרות בנות תחיה תמיד עם אימן, באופן המסלל משמרות מסוותפת, ללא קשר ליכולות החוריות של האב: או שיקולים מוסריים הנזקפים לוותה הורה שהפנה עורף לאורה חיים רתוי שנוהג במשפטה. חלק מן המתעלך שהנאה את בית המשפט העליון לאחרונה, לחזור ולהגדיר בצוורה ברורה ונטלה ספקות את הפרדת עניינו של קשין מן המאבק ההורי בכל הנגען למונחיונו ראי' קיבל החלטה אמיצה ולהורות כי עניינו של הקטין בכללותם יופרד מאחה מעcit, ויידנו אדריך בבית המשפט לענייני משפחתי. ואת, בלי לאפשר למי מההורים לקבל את זולתי, כמו גם את הקטינים, לסמכות בית הדין הרבני, ללא הסכמה מפורשת לכך מראש.

בני זוג אשר אורח חיים ואומנותם תואמים את התפישות הנוגאות בבית הדין הרבניים, יכולו לקבל על עצמן בהסכמה את סמכות השפטות של בית הדין, לרבות ביחס לענייני הקטינים. אולם חשוב שחרברים ייעשו רק בהסכמה, ולא כתקיטה משפטית של צד כלשהו במגרת המאבק בין ההורים שעומדים להיפרדר. ■

הכותבת היא בעלת משרד המתמחה בדיני משפחה וירושה

לאפשר לבית הדין הרבני לדון בשאלת המשמרות, כאשר הוא לא יכול לדון בשאלת המונונות. מודיע לא לקובע גזירה שווה גם בגין משמרות על הילדים?

השיקולים שהנחו את בית המשפט העליון בקביעה כי אין להתריך לבתי הדין הרבניים לדון בשאלת של תשולמי מונונות הילדים, נוגעים בעיקרים לזכות התרבות העצמאית של הקטין, לחסיבות להפריד את עניינו מן הסיכון בין ההורים, להשש שהוא ייגדר הקטין לדון בלתי ענייני בין הורי, וכי האינטרסים של הילד י קופחו בעת ישיקלו ההורים שיקולים אינטראנסיים הקשורים בaget ובזכויות הרכשות. מדובר בשיקולים המתרכזים בנזוק הילד מן הסיכון ההורי, ומונעים מכך שהוא ייפול קוובן בקשר להלחמנני שמנוחלים ההורו.

אך שיקולים אלה יפים באותה מידת כאשר עוסקים בסוגיות המשמרות הכרעה בנסיבות הקטין והסדרי הקשר ביןו לבין כל אחד מההורי, נוגעת באופן ישר ומוחותי לחיה של הקטין, באופן מרדי המונונות המשולמים לא פוטמת ספקן זרבי החומריים. כמו כן, החשש שהוא יושגנו פרשות שאינן לטובה הקטין, קיים באותה מידת כאשר ההורים נאבקים על המשמרות,

ולא תמיד מן העממיים הנכוניים הקשוריים וזוקא בנסיבות הקטין. הכרעה בנסיבות קשרה קשר הרודק בהכרעה בנסיבות ובהתיק הסדרי הקשר (כמיוחד בעקבות האחורה עם שנייה ההלכה בפסקת מונונות לקטינים). הגיתוק של המעריכות הצמודות והתלוויות זו בזו, כך שכל אחת מהן תיזון בערכאה אחרת, מתוך מסכת

ד"ר שרון פרלמן

ית המשפט העליון קבע לאחורה, כי בבית הדין הרבני אין סמכות לדון במונות קטינים, אלא אם שני ההורים מסכימים להעניק את הסמכות ההו לבית הדין. בכך אישר ביהם"ש העליין הלהקה שלו, הקיימות והשרות שנים, כי לא ניתן לכדרך את עניין מוננות הקטינים לתביעת הגירושים, אלא בהסכם שני ההורם. הבהיר וזה היה נחוצה וחשובה במיוחד מותיקה ופרשנות שאומצה על ידי בית הדין הרבניים, כי זו אינה תקפה עוד.

משמעות הרכר, שנם אם בן הזוג, שרצ והגיש ראשון את תביעת הגירושים לבית הדין הרבני, וכך דקחתייה גם את תשלומי המונונות הילדים, בן הזוג השני יכול להציג למסמכות: ולעמור על כך שסוגיה זו תידין רק בבית המשפט לענייני משפחה. אולם לא כך הדבר כאשר מדבר בעניין של המשמרות על הילדים, נושא אשר ניתן לדון בו גם בפני בית הדין הרבני. בהתאם לכך, בן הזוג שיקדים רייש את תביעת הגירושים בכourt הדין הרבני, יכול לכפות על משנהו את הדין הרבני. בסוגיה זו, בפני בית הדין הרבני. בסוגיה זו, לא ניתן שלא לתהות, מהוי ההצהקה